

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 marca 1971 r.

w sprawie odpowiedzialności jednostek gospodarki uspołecznionej za wykonywanie dostaw towarów rynkowych.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego, § 1 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) oraz § 7 ust. 2 i § 9 ust. 2 uchwały nr 3 Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 1971 r. w sprawie zasad polityki cen detalicznych w latach 1971 i 1972 (Monitor Polski Nr 4, poz. 22) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej przy zawieraniu umów sprzedaży lub dostawy towarów rynkowych wyodrębniają towary tańsze, cieszące się ogólnym popytem ludności.

§ 2. 1. W razie nie dostarczenia towarów tańszych, cieszących się ogólnym popytem ludności (§ 1), w zamówionych asortymentach ustalonych w umowie sprzedawca obowiązany jest zapłacić kupującemu karę umowną w wysokości 15% wartości towaru zamówionego, a nie dostarczonego.

2. Kary umowne, o których mowa w ust. 1, nie mogą być obniżane.

§ 3. 1. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od upływu terminu, w którym miała być wykonana dostawa towarów, o których mowa w § 1, nie ustalono i nie pobrano kary umownej za niedostarczenie tych towarów bądź za niedostarczenie ich w zamówionym asortymencie — przekazaniu do budżetu podlega:

- 1) przez producenta — kara w wysokości kwoty odpowiadającej należnej, a nie przekazanej odbiorcy, kary umownej,
- 2) przez odbiorcę (organizację handlową) — kara w wysokości 50% kwoty kary określonej w pkt 1).

2. Kwoty kar określone w ust. 1 podlegają przekazaniu na dochód budżetu centralnego do wydziału finansowego prezydium powiatowej (równorzędnej) rady narodowej właściwego miejscowo dla jednostki obowiązanej do uiszczenia kary.

§ 4. 1. Kary, o których mowa w § 3 ust. 1, ustalają organy finansowe i inne organy kontrolne (m.in. inspektoraty kontrolno-rewizyjne oraz zjednoczenia i inne jednostki nadrzędne grupujące lub zrzeszające producentów) w razie ujawnienia w trakcie kontroli nienaliczenia i niepobrania kary umownej należnej za niedostarczenie towarów określonych w § 1 bądź za niedostarczenie ich w zamówionym asortymencie, ustalonym w umowie.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, dokonują kontroli prawidłowości ustalania i pobierania kar umownych na podstawie prowadzonej przez dostawców i organizacje handlowe ewidencji zawartych umów sprzedaży lub dostawy, przewidzianej § 17 instrukcji Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie postępowania przy zawieraniu i wykonywaniu umów sprzedaży i umów dostawy (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57 poz. 277 i z 1967 r. Nr 6, poz. 29).

3. Ustalenie kary, o której mowa w § 3 ust. 1, następuje w protokole kontroli, w którym należy podać wysokość kary i termin jej zapłacenia wraz z odpowiednim uzasadnieniem podstawy i sposobu obliczenia kary oraz wskazaniem na przysługujące jednostce kontrolowanej odwołanie.

4. Organ kontrolny (ust. 1) ustala równocześnie kary dla kontrolowanej jednostki i dla jej kontrahenta przesyłając mu wyciąg z protokołu kontroli. Drugi wyciąg z protokołu kontroli organ kontrolny przesyła wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej (równorzędnej) rady narodowej właściwej miejscowo dla kontrahenta kontrolowanej jednostki.

5. W razie gdy powołani przez właściwy organ dyplomowani biegli księgowi bądź inne osoby — jeżeli badanie sprawozdania finansowego jest przeprowadzane w trybie nadzoru — stwierdzą w trakcie badania rocznych sprawozdań finansowych, że kary umowne nie zostały ustalone bądź nie zostały pobrane w terminie określonym w § 3 ust. 1, informują o tym wydziały finansowe prezydentów powiatowych (równorzędnych) rad narodowych właściwych miejscowo dla kontrolowanej jednostki i jej kontrahenta, dołączając wyciąg z protokołu kontroli, celem wydania decyzji ustalającej karę.

6. Przekazanie wpłat określonych w § 3 powinno nastąpić w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po sporządzeniu protokołu kontroli bądź — jeżeli idzie o kontrahenta kontrolowanej jednostki — od następnego dnia po doręczeniu wyciągu z protokołu kontroli. W wypadkach, o których mowa w ust. 5, termin powyższy liczy się od dnia następnego po doręczeniu decyzji wydziału finansowego.

7. Od ustaleń i decyzji, o których mowa w ust. 1 i 5, jednostka gospodarki uspołecznionej może w terminie określonym w ust. 6 złożyć odwołanie do wydziału finansowego prezydium wojewódzkiej (równorzędnej) rady narodowej.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania obowiązku uiszczenia kary.

8. Nienależnie uiszczone kary o których mowa w § 3 ust. 1, podlegają zwrotowi z urzędu w terminie 10 dni od rozstrzygnięcia odwołania bądź w razie niewniesienia odwołania — w terminie 10 dni od złożenia w wydziale finansowym wniosku o zwrot nienależnie uiszczonej kary.

9. W razie nieuiszczenia w terminie kar, o których mowa w § 3 ust. 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy o odsetkach za zwłokę od zaległych należności budżetowych, przypadających od jednostek gospodarki uspołecznionej.

10. W sprawach dotyczących kar, o których mowa w § 3 ust. 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu podatkowym.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy umów sprzedaży lub dostawy towarów, na których podstawie świadczenia są wykonywane w okresie od wejścia w życie zarządzenia do końca 1972 r.

Minister Finansów: *J. Trendola*